

Johanna Korhosen oikaisuvaatimus tuomiokapitulin 12.6.2019 tekemään vaativuusryhmien tarkistuksia koskeviin päätöksiin

Diaarinumero	DHEL/241/00.02.12/2019
Esittelijä	Lakimiesvarajäsen Lauri Kopponen
Perustelut	<p>Johanna Korhonen on tehnyt oikaisuvaatimuksen tuomiokapitulin 12.6.2019 tekemiin päätöksiin, jotka koskevat notaarin, hiippakuntadekaanin ja lakimiesasessorin palkkauksen vaativuusryhmien tarkistuksia.</p> <p>Koska oikaisuvaatimuksen käsittely edellyttää oikeudellista arviointia ja lakimiesasessori on asianosaisena esteellinen osallistumaan asian käsittelyyn, asian valmistelu ja esittely on siirtynyt tuomiokapitulin lakimiesvarajäsen Lauri Kopposelle.</p>
Esitys	<p><i>Annettaneen</i> seuraavan sisältöinen päätös:</p>

Johanna Korhosen oikaisuvaatimus

Helsingin tuomiokapituli on kokouksessaan 12.6.2019 päättänyt notaarin, hiippakuntadekaanin ja lakimiesasessorin palkankorotuksista. Vaadin kapitulia oikaisemaan kyseiset päätökset (pykälät 23 ja 25) kumoamalla ne. Perusteet ovat seuraavat:

1. Päätösten valmistelu on ollut puutteellinen ja virheellinen. Valmistelussa on jätetty huomioon ottamatta kirkon virka- ja työehtosopimuksen määräykset palkankorotusten myöntämisestä. KirVesTessin mukaan toimittaessa korotuksille esitetään sopimuksen mukaiset, täsmälliset, yksityiskohtaiset ja julkisen läpivalaisun kestävät perusteet. Vaativuusluokituksen muutoksia määriteltäessä kapitulin nyt tekemien päätösten perusteet ovat yleiset ja epämääräiset; valmistelussa ja päätöksissä ei täsmällisesti määritellä esimerkiksi sitä, millä tavalla virkojen vaativuus olisi aiempaan nähden lisääntynyt, eikä päätöksissä perustella esimerkiksi sitä, millä tavalla virat olisivat Helsingissä sisällöllisesti vaativampia kuin kapituleissa muualla Suomessa.
2. Notaarin viran vaativuusluokituksen nostoa perustellaan virassa tällä hetkellä olevan henkilön osaamisilla. Näillä ei KirVesTessin mukaan toimittaessa voi perustella viran vaativuuden määrittelyä.
3. Valmistelussa ja päätöksenteossa on kokonaan sivuutettu kirkolliskokouksen päätös, joka määrää keskusrahaston mittaviin säästöihin. Pysyväisluonteinen menolisäys tulisi tässä tilanteessa perustella erityisen huolellisesti ja läpinäkyvästi suhteuttaen sen keskusrahaston kokonaistilanteeseen.
4. Päätöksenteon tapa on ollut asiallisesti katsoen virheellinen. Kapitulin johtavien viranhaltijoiden palkankorotukset on valmisteltu kapitulin omin voimin, vaikka valmisteluun ja esittelyyn olisi tällaisessa tapauksessa tullut käyttää työyhteisön ulkopuolista esittelijää. Asianomaisten lyhyt poissaolo kokoustilasta oman palkankorotuksensa päätöksenteon ajaksi voi täyttää muodollisen

jääväämisen tunnusmerkit, mutta asiallisesti ottaen on syytä epäillä, että palkkorotuspakettia ovat olleet valmistelemissa ja siitä toistensa osalta päättämässä asianosaiset itse.

Vaadin kapitulia kumoamaan kyseiset päätökset ja tiedottamaan tästä oikeasta viipymättä.

Tuomiokapitulin ratkaisu ja perustelut

Tuomiokapituli toteaa, että kirkkolain 6 luvun 1 §:n mukaan ”työnantajalla tarkoitetaan tässä luvussa Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntaa, seurakuntayhtymää, tuomiokapitulia ja kirkkohallitusta, jollei toisin säädetä.” Kirkkohallitukselle ei ole säädetty tuomiokapituleihin liittyviä työnantajatehtäviä. Asia on todettu myös Kirkon yleisen virka- ja työehtosopimuksen 2018-2020 I osan 1 §:n 2 momentissa: ”Tämän sopimuksen tarkoittamia työnantajia ovat seurakunnat, seurakuntayhtymät, tuomiokapituli ja kirkkohallitus.”

Kirkon yleisen virka- ja työehtosopimuksen 2.2. luvun johdannossa puolestaan todetaan: ”Työnantaja harjoittaa omaa palkkapolitiikkaansa järjestelmien osoittamissa rajoissa.” Järjestelmällä viitataan tässä tapauksessa kirkon yleiseen palkkausjärjestelmään, joka perustuu tehtävän vaativuuden arviointiin. Kirkon yleisen virka- ja työehtosopimuksen 22 § velvoittaa työnantajaa pitämään tehtävänkuvaukset ajantasaisina. Jos tehtävän vaativuus muuttuu olennaisesti, vaativuusryhmään sijoittaminen tulee muuttaa vastaavasti. Koska jokainen tuomiokapituli on kirkkolain 6 luvun 1 §:n nojalla oma työnantajansa, sen oikeuksiin ja velvollisuuksiin kuuluu määrittää tehtäväkuvat ja sijoittaa tehtävät vaativuusryhmiin. Suomalaiselle työelämälle on ylipäättään vieras sellainen ajatus, että työnantajan toimivaltaan kuuluvista asioista päättäisi jokin ulkopuolinen taho, oli kysymys sitten julkisen tai yksityisen sektorin työpaikasta.

Eri tuomiokapitulien tehtäväkuvat ja niiden vaativuuden arviointi ja jopa virka- ja tehtävänimikkeet poikkeavat usein toisistaan. Tämä on luonnollinen seuraus siitä, että eri puolella Suomea toimintaympäristöt ja tarpeet ovat erilaisia ja siitä, että kunkin tuomiokapitulin tehtävänä on työnantajana määritellä tehtävien sisällöt ja vaativuus.

Tuomiokapitulin 12.6.2019 tekemien päätösten perustana on tehtävien vaativuuden määrittely, joka on tehty Kirkon yleisen virka- ja työehtosopimuksen lomakkeilla ja jossa on käytetty Kirkon yleisen virka- ja työehtosopimuksen kriteerejä. Peruspalkat määräytyvät Kirkon yleisen virka- ja työehtosopimuksen palkkataulukon mukaan. Korhonen ei ole esittänyt perusteita sille, miten tämä olisi vastoin Kirkon yleistä virka- ja työehtosopimusta.

Hiippakuntadekaanin ja lakimiesasessorin vaativuusryhmien tarkistukset on esitelty piispa. Piispan palkkausta ei istunnossa ole käsitelty, eikä piispan palkkaus kuulu tuomiokapitulin toimivaltaan. Notaarin vaativuusryhmän tarkistuksen on esitelty lakimiesasessori. Notaari ei ole tuomiokapitulin jäsen, eikä siten ota osaa päätöksentekoon. Notaari ei myöskään ole esimiesasemassa eikä ole tuomiokapitulin viraston johtava viranhaltija. Notaarin toimivaltaan ei kuulu kenenkään tuomiokapitulin työntekijän tehtäväkuvien tai tehtävän vaativuuden arviointi. Väite siitä, että vaativuusryhmittelystä toistensa osalta päättämässä ovat olleet asianosaiset itse, ei vastaa todellista asiointilaa.

Oikaisuvaatimus- ja valitusoikeus

Kirkkolain 24 luvun 6 §:n mukaan oikaisuvaatimuksen ja kirkollisvalituksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen), sekä seurakunnan viranomaisen päätöksestä myös seurakunnan jäsen. Seurakuntayhtymän viranomaisen päätöksestä oikaisuvaatimuksen ja kirkollisvalituksen saa tehdä myös seurakuntayhtymän jäsen seurakunta ja sen jäsen sekä seurakuntien yhteisen toimielimen päätöksestä sopimukseen osallinen seurakunta ja sen jäsen.

Tuomiokapituli toteaa, ettei Korhosen asema hiippakuntavaltuuston puheenjohtajana ja tuomiokapitulin istunnossa läsnäolo- ja puheoikeutettuna tee hänestä asianosaista tuomiokapitulin 12.6.2019 tekemiin päätöksiin notaarin, hiippakuntadekaanin ja lakimiesasessorin palkkauksen vaativuusryhmien tarkistuksista. Tuomiokapitulin tekemät päätökset eivät ole kohdistuneet Korhosen eivätkä ne vaikuta välittömästi Korhosen oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun. Tuomiokapitulin päätöksiin ei myöskään ole oikaisuvaatimus- tai valitusoikeutta seurakunnan tai seurakuntayhtymän jäsen seurakunnan jäsenyyden perusteella.

Päätökseen liitetyn valitusosoituksen mukaisesti KL 6:72 § 2 mom. mukaan viranhaltija ei saa valittamalla hakea muutosta viranomaisen päätökseen evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetun lain (968/1974) 2 §:ssä tarkoitetussa asiassa eikä saattaa sitä oikaisuvaatimuksin tai hallintoriita-asiana ratkaistavaksi, jos hänellä taikka viranhaltijayhdistyksellä on oikeus panna asia vireille työtuomioistuimessa. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, sovelletaan vain viranhaltijaan, joka on jäsenenä sellaisessa viranhaltijayhdistyksessä, jolla on oikeus panna asia vireille työtuomioistuimessa, tai sen alayhdistyksessä.

Näin ollen valitusmahdollisuus on asianosaistenkin kohdalla rajoitettu siten, että järjestäytyneille viranhaltijoille on säädetty valituskielto. Koska virkaehtosopimuksen ulkopuolella olevalla viranhaltijalla ei ole oikeutta vaatia yhdistystä, joka on osallisena sidottu virkaehtosopimukseen, nostamaan puolestaan kannetta työtuomioistuimessa eikä myöskään oikeutta itse ajaa kannetta työtuomioistuimessa, on tällaisen viranhaltijan oikeusturva toteutettu siten, että hän voi tehdä palvelussuhteesta johtuvien etuuksien osalta kirkollisvalituksen kirkkolain 24 luvun mukaisesti.

Tuomiokapituli toteaa lisäksi, että mikäli päätöksestä olisi voinut tehdä oikaisuvaatimuksen, olisi se tullut tehdä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saannista. Koska Korhonen ei ole asianosainen, ei hänelle ole annettu asianosaistiedoksianto. Korhoselle on pyynnöstä toimitettu päätöksiä koskeva pöytäkirjanote, jonka hän on oikaisuvaatimuksessaan ilmoittanut vastaanottaneensa 18.6.2019. Korhonen on päivännyt oikaisuvaatimuksensa 12.7.2019 ja se on saapunut tuomiokapituliin samana päivänä, eli kirkkolain 24 luvun 9 §:ssä säädetyn määräajan jälkeen.

Tuomiokapituli toteaa, että koska Korhonen ei ole asiassa asianosainen, ei hänellä ole oikaisuvaatimus- tai valitusoikeutta. Tuomiokapituli jättää tämän vuoksi Korhosen oikaisuvaatimuksen tutkimatta.

Päätös	Päätettiin yksimielisesti esityksen mukaisesti.
Toimenpiteet	Tiedoksi Johanna Korhonen.
Muutoksenhaku	Valitusosoitus liitteenä.